

finder ikke anledning til at udtrykke kritik i forhold til den selvejende institution.

Men da vi samtidig har en interesse i, at alle sten bliver vendt, og alle perspektiver bliver diskuteret, er jeg meget villig til, at vi tager initiativ til en samtale mellem initiativtagerne og ejerne dernede, hvis man vel at mærke gør det uden, om jeg så må sige, nogen tro på, at man har fået garantier om det ene eller det andet. Det kan vi simpelt hen ikke give, men at få det bedst mulige ud af Frøslevlejren og at bevare dette meget vigtige identitetspunkt i vor historie er naturligvis et formål, vi alle er optaget af.

Jeg har selv haft lejlighed til at se Frøslevlejren og se det dernede, og jeg synes, det arbejde, der allerede nu er gjort, er imponerende og spændende. Så det er ikke et enten-eller, tror jeg, det er et spørgsmål om, hvordan vi får det bedst mulige ud af den pågældende situation, og regeringen kan altså ikke medvirke til forslaget og tvinge nogen til noget, men vi vil selvfølgelig gerne deltage i en dialog.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu, hvor sommeren stunder til, vælger jeg at betragte ministerens udtalelser positivt, forstået på den måde at ministeren jo lægger an til, at der kan foretages nogle drøftelser om at finde en forhandlingsløsning, og det synes jeg er en udmærket ting, som jeg gerne vil medvirke til. Men jeg vil gerne spørge ministeren, om han ikke er enig i, at når vi har problemet i dag, så hænger det sammen med, at der i sin tid i slutningen af 1960'erne blev lavet en aftale, som siden hen er blevet bekræftet undervejs, mellem fangeorganisationerne og den daværende regering om, at der skulle etableres en mindepark i takt med, at barakkerne blev rømmet. Og det, der er sket siden da, er, at man har brudt aftalen og dermed etableret anden form for virksomhed.

Det er det, der er sagens kerne og sagens problem. Men hvis regeringen positivt vil medvirke til, at man finder en forhandlingsløsning, sådan at man kommer ud over trakasserierne og det juridiske og ender med at få en løsning, som imødekommer ønsket om og behovet for at få lavet en mindepark, jamen så er vi også indstillet på at indgå i de forhandlinger.

Lis Greibe (S):

Vi nærer i Socialdemokratiet dyb respekt og ærefølelse for de mange, der under Anden

Verdenskrig gav deres liv i kampen mod besættelsesmagten, og vi har stor medfølelse med de efterladte til de ca. 400 forsvundne modstandsfolk, der blev ført fra Frøslevlejren til kz-lejre og døde under ufattelige lidelser. Deres offer vil aldrig blive glemt, og deres minde vil være ristet i den danske historieskrivning.

Jeg er bevidst om, at det er de ædleste motiver, der ligger bag, når en gruppe mennesker genrejser den årelange debat om aftalebrud og dermed udløser en reaktion her på Christiansborg i form af et beslutningsforslag om en mindepark i Frøslevlejren. Jeg håber dog ikke, at debatten her i dag bliver mere følelsesladet end egentlig saglig. Vore ord vil måske fejlagtigt blive tolket som en afspejling af mangel på forståelse for ønsket om at ville værne om mindet for de faldne.

Jeg vil derfor starte med at pointere, at vi i Socialdemokratiet står vagt omkring den ære, som vi skylder disse mennesker. Men jeg må dernæst tilføje, at dette ikke betyder, at vi finder dagens beslutningsforslag egnet dertil.

Gennemførelsen af B 140 ville medføre, at det egentlige fangeområde med hovedvagtårnet, sygehusbarakken og et antal af mændenes og kvindernes barakker skulle indhegnes.

I Sønderjylland reagerer man hovedsagelig negativt på forslaget trods stor viden om og indlevelse i ånden, der hviler over Frøslevlejren i forbindelse med dens funktion under krigen. Det har bl.a. vakt forundring, at det nu fremførte forslag ikke kom til udtryk, da den selvejende institution Frøslevlejren blev stiftet i 1984. Formålet med overdragelse af lejren fra Indenrigsministeriet til institutionen var at sikre lejren. Arealet lejede man af Miljø- og Energiministeriet, og man fik dermed fuld dispositionsret inden for rammerne af en vedtaget lokalplan.

Området fungerer fint i dag og holder en fin balance mellem oplysning om det triste kapitel i vores historie – altså i museet – og det at være et område med mange aktiviteter. Man kan berygte, at oprettelse af en mindepark – lokalt også betegnet som et københavnerforslag, må jeg indrømme – ville indebære, at langt færre ville opsøge området og dermed få viden om og indblik i den danske modstandsbevægelses liv og virke.

Socialdemokratiet ønsker ikke at blande sig i den selvejende institutions dispositionsret. Vi mener, at området fungerer godt i sin nuværende form, og vi støtter derfor ikke for-